

havn og Hamborg. Ganske vist er der lige megen Uleilighed, men Næderen maa have sit Skibsrum meget stærkere betalt, naar det gjælder en Tour til Bestindien, end naar det er en Tour indenfor Rigets Grændser; han lader sig betale efter Rummet eller efter begge Dele. Det har været for i det andet Thing, og da det netop har været ønsket, at den Priis, der saaledes gives for disse tvungne Udseer, skal være nogenlunde passende og endog rundelig, troer jeg ikke, at det godt kan undgaaes at tilføie den Bestemmelse, at denne Tært af 16 Sk. stiger efter Afstanden. Forresten har det ikke meget at sige, thi det er kun ganske enkelte Router, til Island og Bestindien, hvorom det gjælder, og til Bestindien og Island har man jo nu en anden Maade at sende Breve paa, som er den meest benyttede. Der til kommer endnu en Ting, som giver en Forskjel mellem Landbefordring og Skibsbefordring, nemlig at for Landbefordringen betales der efter Vægt og kun indtil 50 Pund, som Postvæsenet er forpligtet til at besørge, medens der med Hensyn til Skibe er fastsat et Rum af indtil 40 Cubiffod, og derved er Skipperen ligefrem undtagen fra at benytte en Deel af sit Rum, hvilket man altsaa maa give ham Bederlag for. — Med Hensyn til Tærtbestemmelserne har det ikke kunnet Andet end glæde mig særdeles, at de finde saa meget Bisfald. Jeg skal med Hensyn til enkelte Bemærkninger, der ere gjorte, tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det jo ganske vist vilde være meget ønskeligt at kunne nedsætte Gebyrerne for anbefalede Breve noget, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at vi maae være lidt varsomme med at formindste disse Tærtbestemmelser yderligere; thi det maa jo være det ærede Thing bekendt, at Postvæsenets Balance ikke har været meget god i de sidste Aar, og dersom vi ikke ligefrem vilde gjøre det til en Byrde for Statskassen, maa man tage sig lagt for at formindste saadanne Indtægter. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa en Ting — jeg veed ikke, om det har været nærværende for det ærede Medlem —, som synes mig ganske smukt ved dette Lovforslag. Naar jeg vil sende en mindre Pengesum, f. Ex. 20 Rd. Ikket, paa en eller anden Maade, til en Post-

station, kan jeg, som bekendt, gjøre det paa tre Maader; jeg kan sende den i et anbefalet Brev, i et Pengebrev og med Pafkeposten, og efter de Taxter, som her findes, koster det i alle tre Tilfælde det Samme. Altsaa saadanne Foss, som have mindre Forsendelser, og som ikke ere meget bevandrede i Taxter og deslige, behøve ikke at overveie, hvilken Maade de skulle vælge, men kunne vælge en af disse tre Maader, og det koster ligemeget. Dette synes jeg er et ganske smukt Resultat, som i praktisk Henseende kan være nyttigt og godt, og som jeg ikke mener, at det er Ret at forstyrre, naar der ikke er en særlig Grund der til. Hvad Postanviisninger angaaer, som det ærede Medlem ogsaa talte om, da er det meget muligt, at han har Ret; at Bestemmelsen derom er noget for rigoreus. Jeg maa tilstaae, at jeg ikke note erindrer, hvorledes det er nu, men ialfald er der Intet her i Loven, som er til Hindre for at gjøre det noget mere liberalt, end det har været før. Naar det ærede Medlem imidlertid har anstillet en Sammenligning med udenlandiske Forsendelser, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at jeg tvivler paa, at der er noget Sted i Udlandet, hvor Postanviisninger ere saa billige som her. Det gjør naturligtvis Noget, at man maa ordne Sagen paa en saadan Maade, at Postanviisninger ikke tillige træde istedetfor Breve; thi for Breve er der jo en vis Betaling, og for Pengesendelser en anden Betaling, men naar Breve og Pengesendelser komme sammen, maa Betalingen naturligtvis blive noget større end for hver enkelt af dem. Det er dette, der er Grundtanken i hele Tærten. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) omtalte Betalingen for Tællingen af Penge, og han erkjendte, at det er en meget billig Tært, der er opstillet derfor, men han gjorde opmærksom paa, at der maaffee kunde være andre Regler at gjøre gjældende ved Forsendelse af større Forskrivninger paa Hænderhaveren. Der til troer jeg, at der er nogen Grund, men det vil være noget vanskeligt at træffe Bestemmelse herom, idet Grændsen for, hvor store Fordringerne paa Hænderhaverne maae være, ikke vil være let at træffe. Jeg erkjender, at